

ENTREVISTA A MIQUEL ICETA, viceprimer secretari del PSC

"Si el PSC fos aliè a la nació no tindria 1,6 milions de vots"

PARTIT NACIONAL · "La gent que ens vota, d'on surt? Són gent que està de pas? Extraterrestres que ens visiten?" GRUP PROPI · "La majoria de catalans voten partits que no tenen grup a Madrid" TRIPARTIT · "El president mai ha dit quin govern faria després de les eleccions"

VICENÇ RELATS

AVUI, 5 d'octubre del 2009

Encarant l'últim any de mandat del segon govern tripartit d'esquerres a Catalunya, el viceprimer secretari del PSC, Miquel Iceta, admet que la crisi econòmica actual no és propícia per als socialistes europeus, però sosté que calen més polítiques d'esquerres que mai.

El debat de política general va tenir un clima preelectoral, sense que govern i oposició pactessin ni una resolució.

Crec que no va ser un debat preelectoral. S'hi va parlar dels temes que interessin de veritat: moltíssim de crisi econòmica, de les polítiques socials que fa el govern i fins d'impostos. Per tant, hi va haver un debat molt centrat en els problemes del país. Corríem el risc que fos preelectoral, però no ho va ser. Tampoc és que altres anys s'acordessin gaires resolucions.

Com afronta el PSC l'últim any d'acció de govern? Què prioritzarà?

Prioritzarem la crisi, perquè encara estem en un procés de destrucció de treball i el govern ha de seguir amb les polítiques que està fent, dedicant

molts esforços a acompanyar les empreses, famílies i persones amb dificultats. A més, hi haurà elements de desplegament de l'autogovern interessants i cal preveure que hi hagi la sentència del Constitucional. També tindrem -esperem que aviat- el canvi de model de gestió de l'aeroport, que serà un avenç concret d'autogovern que mai s'havia produït.

La necessitat dels partits de marcar perfil afectarà la cohesió del govern?

En principi no hauria de fer-ho, perquè els partits que donen suport al govern estan d'acord en un pla de govern -que es va revisar abans de l'estiu- i en les resolucions acordades al debat de política general. En el que s'ha de fer hi estem molt d'acord. Una altra cosa és que, en el moment de presentar l'oferta electoral o les seves perspectives de futur, partits amb qui no compartim el projecte polític marcaran diferències. Això no té per què dificultar en absolut l'acció de govern.

Puigcercós va parlar d'entrar en una nova etapa, basada en el dret a decidir, i va demanar al president Montilla que rectificqués sobre les consultes sobiranistes, sense èxit.

Suposo que hi ha gent que ha quedat sorpresa perquè el tema de les consultes, que semblava que havia de marcar un abans i un després en la política catalana, no ha tingut cap reflex en les resolucions del debat. És obvi que ERC és un partit independentista que vol acumular forces en un determinat sentit i el PSC no ho és. Per tant, ningú es pot estranyar que el PSC s'estigui centrant en la defensa de l'Estatut i que no estigui avalant les consultes locals i que ERC sí.

Hi ha, però, alguns ajuntaments -com Roses o Sant Sadurní d'Anoia- on les consultes han rebut el suport del PSC...

A tots els ajuntaments on no se'n fan i s'hi ha produït la votació és perquè els socialistes hem dit que no. Però com que tenim a les llistes molts independents, n'hi ha que fan el que tenen per convenient. La política del partit és de defensar l'Estatut, i aquesta no és la via dels que volen provocar debats i consultes sobre la independència, que no és el nostre projecte.

Des de la direcció del partit posaran a ratlla els regidors proconsultes?

No. Nosaltres tenim confiança absoluta en els nostres regidors i ells tenen també el marge per fer el que els sembli convenient i més encara si són independents. Ara, la política del partit és la que és i ho saben. I si malgrat això volen continuar col·laborant amb nosaltres, estem encantats.

Del primer tripartit, Esquerra en va ser exclosa per l'oposició a l'Estatut. Si les consultes prenguessin gran transcendència, podrien acabar generant problemes d'aquest tipus?

No. Si no ho ha generat la primera, les que vinguin després no tindrien per què fer-ho. Nosaltres diem clarament que les entitats que vulguin fer consultes tenen el ple dret de fer-les, però els ajuntaments no poden fer-ho, perquè la llei no els ho permet. Per tant, si algú vol fer consultes d'aquestes, les fa i no passa res. Això és el que passa: que no passa res.

Puigcercós va proclamar al debat que "ERC ha cosit el PSC a la nació". Com ho interpreta?

Hi estic força en contra, perquè el PSC sorgeix de la nació. Crec que en alguns sectors hi ha un pensament molt equivocat, de pensar que el PSC és una cosa aliena a la nació, cosa que és molt fàcil de desmentir. Perquè si fos aliè a la nació, com és que té 1,6 milions de vots a les eleccions generals? D'on surten? Són gent que està de pas? Extraterrestres que ens visiten? O és que són una majoria de catalans que voten PSC? El PSC és un partit nacional, catalanista, però no independentista. Nosaltres no creiem que la independència sigui un futur desitjable per a Catalunya. I, ara que ho diu, ¿ja han aclarit per què el PSC no té els mateixos vots a les catalanes que a les espanyoles, tal com vostè va fer notar al debat? Entre altres coses perquè vota molta menys gent. No sé què passaria si aconseguíssim que a les eleccions catalanes votés tanta gent com a les generals. Potser el resultat del PSC seria millor, o potser no. No ho sabem, perquè quan una persona s'absté precisament el que deixa clar és que no deixa clar per on es decantaria. Però el partit que més vots ha tingut mai a Catalunya som nosaltres. I això ha passat en totes les eleccions generals des del 1977. Tenim molts vots i, a més, són vots de gent que sap perfectament què hi anem a fer, a Madrid. Ens voten sabent que no tenim grup parlamentari, per exemple. Vam tenir -lo el 1977 i el 1979, però a partir del 1982 ja no. Per tant, probablement ja els sembla bé com treballem. A vegades, quan es parla dels 25 diputats del PSC, algú pot tenir la impressió que ens toquen a la rifa, i sorgeixen de la voluntat dels catalans, que decideixen que qui millor els representa en la política espanyola és el PSC.

Pel que diu, doncs, el grup parlamentari propi del PSC, que és una reivindicació recurrent d'algunes veus, ¿no té cap possibilitat tangible?

Al revés. Nosaltres sempre hem acordat que sigui l'executiva del partit qui en cada moment decideixi quina és la millor organització parlamentària pel PSC. Per tant, és una opció que està oberta, que lògicament s'ha de fer abans de l'inici de cada legislatura. En el moment que consideréssim que la nostra manera d'organitzar-nos no és la més adequada, ho plantejaríem. Altres partits consideren que l'hauríem de tenir i, en canvi, tenim molts més vots que ells. A vegades hi ha una construcció artificial del pensament dels catalans. Avui en dia, la majoria de catalans voten partits que no tenen grup parlamentari a Madrid. Per què deu ser? No ho sé, però és el fet. I davant dels fets, les opinions a cops s'estavellen.

Seria convenient fer canvis al govern per relançar-ne l'acció?

Les facultats per introduir canvis al govern les té el president. Nosaltres creiem que el govern ho està fent molt bé i del president depèn si vol fer-ho. Per nosaltres no és necessari.

En un context de crisi econòmica, els socialistes baixen a Europa, com s'ha vist a Alemanya i Portugal, mentre els laboristes britànics tenen mal pronòstic. El PSC aguantarà la caiguda?

Els socialistes van guanyar ahir a Grècia i han revalidat majoria a Noruega, però és veritat que no és un moment d'avenç de les esquerres. El PSC ha estat 23 anys a l'oposició a Catalunya i, per tant, si algun partit està preparat per estar a l'oposició a Catalunya és el PSC. Amb tot, creiem que guanyarem les properes eleccions, perquè hem

demostrat que el nostre projecte és molt millor que l'alternativa que es presenta. Aquests no són moments de creixement de l'esquerra, però som molts els que pensem que ara cal més esquerra que mai. La decisió la tenen els ciutadans.

El president Montilla ha avalat aquests dies un nou futur tripartit, però el conseller Castells diu que no és l'hora de parlar-ne. Quina és la seva aposta?

El president mai ha dit quin govern faria després de les eleccions, però sí que està molt orgullós de l'acord de govern que vam fer el 2003 i el 2006 , que ha donat un bon rendiment per al país i en pot seguir donant. És absurd abans d'unes eleccions dir quin acord de govern faràs, perquè no saps què votarà la gent ni quins són els programes dels partits i si serà possible lligar caps o no. A les eleccions de l'any que ve decidirem un govern i, sobretot, un president. I el que es decidirà és si el president seguirà sent José Montilla o ho serà Artur Mas.

¿Les relacions del PSC amb el PSOE són millors amb José Montilla de president que amb Pasqual Maragall?

El problema no és qui és el president. Les relacions han estat molt, molt tenses quan estàvem negociant el finançament. Potser ha estat el moment de més tensió entre el PSC i el PSOE de tota la història. Va ser especialment forta entre el novembre del 2008 i el juny del 2009, i el president en aquest cas era José Montilla. Avui tornem a tenir unes bones relacions.

Vostès havien criticat molt el govern de CiU per casos com els dels informes que ara s'han retret al tripartit. Quan s'és al govern s'abaixa la guàrdia?

No, al revés. Amb això també ha quedat demostrat el canvi que s'ha produït a Catalunya. En temps de CiU els informes s'ocultaven, en alguns casos es manipulaven i en d'altres no existien. Amb el govern d'Entesa els informes no es manipulen, existeixen i poden ser consultats pels diputats.

¿Entén que amb l'enrenou dels informes hi hagi gent que digui que en algunes pràctiques tots fan igual?

La gran diferència és que ningú veia els informes i alguns, quan la justícia els va demanar, no existien o van ser manipulats. Aquest govern ha fet un salt de gegant en transparència i potser encara ha de millorar amb la idoneïtat i imprescindibilitat dels informes i que realment es pagui per les coses allò que valen.

El cas Millet demostra que el conjunt d'administracions a vegades són molt poc rigoroses amb els fons públics?

No, això encara no s'ha demostrat i quan el jutge acabi la instrucció sumarial s'haurà de veure si s'aprecia o no. S'ha vist que és fàcil presentar uns números que quadren i que, en canvi, s'hagin produït delictes. Però tot l'afer s'aixeca per una investigació d'Hisenda i no per les subvencions. Pel que sabem avui, les administracions han obrat bé i hi ha hagut un excés de confiança amb una entitat que treballava per la música i la cultura catalana i que resulta que algú ha aprofitat el seu prestigi per derivar fons a interessos privats i altres.

Després de saber-se els diners donats per Millet a Colom i els acords de la Fundació Palau amb la Trias Fargas, tem altres ramificacions polítiques?

El jutge té tots els papers, instrueix el cas i ho sabrem al final, però hauríem de saber destriar molt bé el gra de la palla, responsabilitats i volums. És molt diferent que Millet doni mil euros a una fundació com l'Olof Palme -que és privada i no té res a veure amb el PSC- o que doni més de mig milió d'euros a la Fundació Trias Fargas, que és la fundació de CDC. No deixa de sorprendre que una fundació com la del Palau, que en teoria recollia diners per a la música i el Palau, es dediqués a finançar fundacions d'un partit. Això s'ha de dilucidar en seu judicial i no es pot convertir en una batalla entre partits.